

Ranke

Driemaandelijks tijdschrift van Scouting Poperinge

Inhoud

De groepsleiding spreekt
Redactioneel
Kapoenen
Welpen
Jonggivers
Givers
Jins

Eindredactie: Iwijn De Grendel
Lay-out: Arthur Pillart

De groepsleiding spreekt

Dag lieve lezers

Met wat vertraging (de vorige Ranke geraakte door externe omstandigheden niet tijdig in jullie brievenbus) pen ik de eerste woorden neer van dit artikel voor de tweede editie van De Ranke 2024-2025. De start van het tweede semester staat voor de deur. Maar eerst moet (een groot deel van) de leiding nog een maandje hard zwoegen om hun ouders en zichzelf trots te maken met goede punten. Ikzelf schrijf dit artikel een paar uur na mijn eerste examen afgewerkt te hebben. Van 8u30 tot 11u deze morgen probeerde ik (tevergeefs) de juiste verbindingen te leggen om de vragen van mijn examen feilloos op te lossen. Het was echter een heel moeilijk examen en ik stootte toch wel op een paar ingewikkelde vragen. De toekomst zal uitwijzen of de prof mij goed gezind was bij het verbeteren. Hopelijk gaan de volgende toch wat beter...

Volgend semester belooft weer druk te worden. De Kapoenen, Welpen en Jonggivers trappen het tweede semester af op zaterdag 1 februari. De Givers? Die hebben meer geluk. Voor hen begint het tweede Scoutssemester al op 31 januari. Die avond vertrekken ze namelijk op weekend richting Dikkebus. De andere takken hoeven niets te vrezen. Ook zij gaan nog op Scoutsweekend de komende maanden.

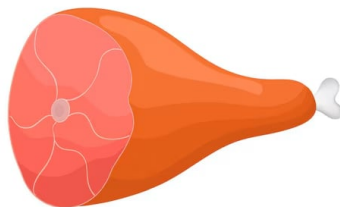
Het weekend van 15 februari staat de leiding boven de kookpotten. We verkopen dat weekend namelijk lekkere zelfgemaakte soep. Zowel groente- als tomatensoep. Ik wil niet te veel pochen en op de zaken vooruitlopen, maar het kan niet anders dan dat de soep verrukkelijk zal zijn. We beschikken binnen de leiding namelijk over twee chef-koks. Ward bereidt dagelijks smakelijke gerechtjes in restaurant Goeste en ook Amelie tovert de beste gerechten uit haar mouw in gastrobar CIRK. Dat is nog niet alles.

De soep zal niet alleen super lekker zijn, maar ook mega gezond. Daar zorgt onze erkend diëtiste Marie-Julie voor! En dat voor maar 5 euro per liter?!

In april is het ook weer tijd voor ons jaarlijks eetfestijn. Op 19 april 2025 serveren we voor het 3e jaar op rij lekker Poperings standevlees, gebakken en gebraden door huisslager Luc Sohier. 2 jaar geleden nodigden we jullie uit in de ietwat kille refter van het Sint-Janscollege (met alle respect voor de plek waar ik gedurende 6 jaar een prachtige tijd beleefde). Vorig jaar maakte het eetfestijn deel uit van ons feestweekend ter ere van het 60-jarig bestaan van Scouting Poperinge. 26 april 2024 mochten we 400+ eters verwelkomen in onze feesttent in de weide van Lahaye. Ongezien! Ook dit jaar vindt ons eetfestijn op een andere plek plaats. Namelijk in de Kring! Allen welkom!

Hierbij sluit ik dit artikel af. Ik moet dringend beginnen studeren aan mijn tweede examen: Internationaal Privaatrecht. Hopelijk gaat dat examen me wat beter af.

Stevige linker
Iwijn De Grendel
Gemoedelijke olifant

Redactie

Ontmoeting met Nick Cave

Heylaaa, ik wil jullie graag een update geven over mijn leven. Ik heb namelijk vorig weekend misschien wel een van de mooiste ervaringen van mijn leven meegemaakt. Deze bijzondere gebeurtenis was afgelopen weekend, op 14 december 2024.

Mijn peter belde me onverwachts op en vroeg me om heel vroeg de trein naar Gent te nemen. Eerlijk gezegd had ik er weinig zin in. De avond ervoor had ik moeten werken tot 1 uur 's nachts en om dan al om 6 uur de trein te nemen als persoon met ochtendhumeur... dat klonk zwaar. Maar mijn peter verzekerde me: "Als je niet komt, ga je dat de rest van je leven beklagen." Zijn woorden overtuigden me en dus besloot ik het toch te doen.

Met een mix van slaaptekort en nieuwsgierigheid stond ik die ochtend vroeg op en stapte ik in de trein. Normaal zou ik in zo'n situatie direct in slaap vallen, maar de adrenaline hield me wakker. Eenmaal aangekomen in Gent zag ik mijn peter al staan. We stapten in zijn auto en hij overhandigde me een rode envelop. Ik opende de envelop en wat ik las was ronduit onwerkelijk: **Ik ga Nick Cave ontmoeten?!?! NICK CAVE.**

Voor wie hem niet kent (SHAME ON you!): Nick Cave is een fantastische artiest, vooral bekend om zijn prachtige muziek. Misschien ken je liedjes zoals Red Right Hand, Bright Horses, Into my arms, of Where The Wild Horses Grow. (Wacht met verder lezen en leg eerst even een liedje van Nick Cave op!) Nick Cave is absoluut mijn favoriete muzikant. Mijn vader en peter zijn al sinds de jaren '80 enorme fans en hun liefde voor zijn muziek kreeg ik met de paplepel mee.

Tijdens de coronapandemie kon Nick Cave niet op wereldtournee, dus vond hij een nieuwe creatieve uitlaatklep: keramieken beeldjes. Eerder werden ze tentoongesteld in de galerie Xavier Hufkens in Brussel, waar ik ook al naartoe was gegaan. Nu waren ze echter verhuisd naar het welgekende Museum Voorlinden in Wassenaar, Nederland. Samen met het museum bracht hij ook een boek uit over zijn ‘seventeen glazed ceramic figurines’.

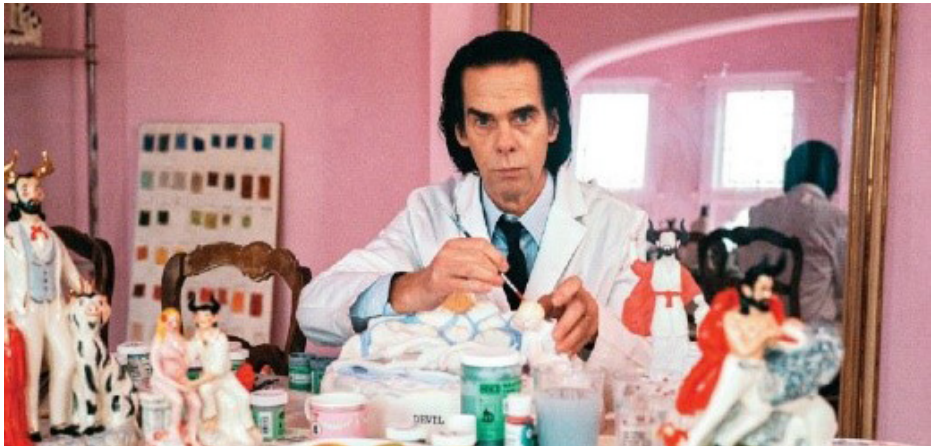
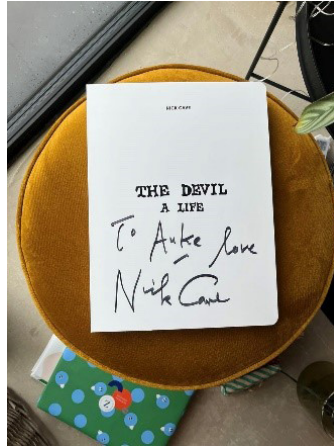
Ik ging dus samen met mijn peter en Lut naar een meet-and-greet-evenement van Nick Cave, gekoppeld aan de lancering van dat boek. Daar stond ik dan, met mijn eigen exemplaar van het prachtige boek, klaar om mijn muzikale held te ontmoeten.

Ik had natuurlijk wat stress. Ik had zo veel dingen willen zeggen maar op dat moment denk je daar niet aan. We hadden een kort gesprek waarin hij me vertelde dat hij mijn naam niet goed kon uitspreken. Ik bedankte hem ook voor de fantastische show die hij onlangs in het Sportpaleis in Antwerpen had gegeven. Hij vertelde me dat hij ook heel tevreden was met die show. Bij het afsluiten van ons gesprek stak hij zijn hand uit. Zijn handen waren verrassend zacht—iets waar ik nooit eerder over had nagedacht, maar wat perfect paste bij het beeld dat ik van hem heb.

Het was een geweldige en ook wel een bizarre ervaring: op het podium lijkt hij zo groot en onbereikbaar, maar door hem te ontmoeten besepte ik des te meer dat hij ook gewoon een mens is, net zoals jij en ik, maar dan wel enorm getalenteerd. Ik apprecieer hem en zijn kunst enorm!

Het was werkelijk een onvergetelijke dag. Nu blader ik vaak door mijn prachtig boek, waarop in het groot staat geschreven: “To Auke, Love Nick Cave.” Het herinnert me aan een ontmoeting die ik mijn leven lang zal koesteren. Die dag was het beste cadeau dat ik ooit gekregen heb!

Stevige linker
Auke De Backer
Ruimteschipneonoranje verfijnde saterhoen

De Grote Welpenmissie

In een gezellig scoutslokaal, omringd door hoge bomen en fluitende vogels, kwamen de welpen van Scouting Poperinge samen voor een spannend avontuur. Het was een zonnige zaterdagochtend, en Amelie, hun leidster, stond hen al op te wachten met een mysterieuze envelop in haar hand.

“Welpen, vandaag krijgen jullie een geheime missie.” zei Amelie met een mysterieuze glimlach. De welpen, een groep jongens en meisjes uit het derde, vierde en vijfde leerjaar, gingen dichterbij staan. “In dit bos heeft Baloe een schat verstopt, maar hij is vergeten waar. Het is aan jullie om hem te vinden!”

De welpen juichten. Een schattenjacht! Dat was hun favoriete activiteit. Michelle gaf hen een kaart van het bos, maar die was niet zomaar compleet. “Op jullie tocht moeten jullie opdrachten uitvoeren om de ontbrekende stukjes van de kaart te verdienen. Denken jullie dat dat lukt?” “Ja!” riepen ze in koor.

Op naar de schat

De welpen verdeelden zich in kleine groepjes: de Tijgers, de Wolven en de Panthers. Elk groepje kreeg een kompas en een rugzak met materiaal zoals touw, een zakmes en hun drinkbussen. Ze begonnen aan hun avontuur. De eerste opdracht bracht hen naar de rand van het bos, waar ze een parcours moesten afleggen zonder de grond te raken.

“We doen het met teamwork!” riep Berre, de leider van de Tijgers. Terwijl de ene welp over een wankelende boomstam balanceerde, hielp een ander met een touw om hen te ondersteunen. Na veel lachen en een paar spannende momenten hadden ze het gehaald. Amelie beloonde hen met het eerste stukje van de kaart.

Bij de tweede opdracht moesten ze hun kennis van dieren tonen. Rachel, een andere leidster, had allemaal voetafdrukken in het zand gemaakt. “Kunnen jullie raden van welke dieren deze zijn?” vroeg ze. De Wolven werkten goed samen en herkenden de sporen van een vos, een konijn en zelfs een hert. “Goed gedaan!” zei Josse, en ook zij kregen een stukje van de kaart.

De schat gevonden!

Langzaam maar zeker verzamelden de welpen alle stukjes van de kaart. Toen ze die bij elkaar legden, zagen ze dat de schat verstopt was bij een grote oude eik in het midden van het bos. Samen liepen de groepen eraan toe, hun hart bonkend van opwinding.

Bij de eik vonden ze een grote houten kist die stevig dichtzat. De Panters gebruikten hun zakmes om het touw los te snijden. Toen ze de kist openden, zagen ze niet alleen snoep en kleine speeltjes, maar ook een briefje van Baloe: **“Jullie hebben bewezen dat jullie echte welpen zijn: dapper, slim en samenwerkend als een team. Goed gedaan!”**

De welpen vierden hun overwinning met een gezellig kampvuur en marshmallows. Terwijl de zon onderging en de sterren aan de hemel verschenen, voelden ze zich trots. Dit was een dag die ze nooit zouden vergeten.

“Wat een avontuur,” zei Lior, een van de Panters. “Kunnen we volgende keer nóg een missie doen?”

“Dat beloof ik,” zei Mindo glimlachend. “Want een welp, die is altijd klaar voor actie!”

Stevige Linker
Merlijn De Grendel
Vrijgevochten Arassari

Beste rankelezers

Eén Ranke geleden vertelde Auke jullie het bloedstollende verhaal over een jinsbende die hun jinreis naar Mumbai nooit meer zullen vergeten. Mocht dit bij jullie geen belletje doen rinkelen, raad ik jullie aan om eerst en vooral de vorige Ranke erbij te nemen en Aukes parabel te lezen.

Auke had met haar verhaal een sluimerende legende naar boven gehaald die in de scouts generatie na generatie steeds minder werd herdacht. Nadat ik de Ranke las, bleef de nieuwsgierigheid naar het verhaal van die ene andere scoutsgroep in mijn hoofd knagen, dus ging ik op onderzoek uit.

Ik heb me deze maand vooral beziggehouden met het zoeken naar getuigen die hun zegje wilden doen over wat hun precies was overkomen, en of ze überhaupt ooit zijn kunnen ontsnappen. Na vele uren loonde mijn zoekwerk en kwam ik in contact met Yvonne Depreatere, die inmiddels al 92 jaar oud is. Zij wist me te vertellen dat ze in 1956 (toen was ze 23) met vier vrienden naar Mumbai vertrok. Het was van beide hun eerste jaar in de Stam (oud-leiding) en hun laatste jaar aan de universiteit en dat wilden ze vieren met een reisje. Ze hadden hun vlucht eind april geboekt, dat bood hen nog genoeg tijd om op tijd aan de blok te beginnen.

Ik kreeg van Yvonne de toestemming haar verhaal te delen. Ik moet jullie wel zeggen dat wat ik zal neerschrijven voor sommige gevoelige lezers heftige details kan bevatten. Ik schreef haar anekdote neer vanuit haar perspectief zodat jullie zich beter kunnen inleven. Veel leesplezier!

Op de dag van ons vertrek vanuit Zaventem viel de regen met bakken uit de hemel, dus het contrast met de landing in het zonnige Mumbai kon bijna niet groter zijn. Na elf uur in de lucht gehangen te hebben had rechtstaan nog nooit zo veel deugd gedaan. Ik herinner me de geur van zoute, vochtige lucht, doordrongen met een metaalachtig nasmaak en een vleug van zweet met de fluistering van vis.

Mijn vier vrienden; Jean, Jules, Marie-José en Anna keken me aan alsof ik de oorzaak was. Ik had dan ook de hele reis gepland. Ik kalmeerde hen door te zeggen dat dit onderdeel was van de ervaring en ze niet te snel een oordeel moesten vellen. Het eerste dat we zagen was een enorme, rode, afgedankte dubbeldekbuss. Eén zoals ik ooit al eens zag in het Verenigd Koninkrijk, maar dan iets meer afgeleefd. De schilfers rode verf werden live opgevreten door de zoute lucht, maar dat vond ik wel iets hebben. Die eerste bus was toevallig ook de bus die ons naar het hotel bracht, waar we zouden verblijven voor onze eerste week. Ons avontuur was begonnen.

De eerste dagen vulden we met het bezoeken van tempels, kustlijnen en musea. Ondertussen leek zelfs Anna, die de reis naar India helemaal ontzag, het nu helemaal naar haar zin te hebben. Rond de derde dag besloten we binnen te gaan in een willekeurig, klein, Indiaas restaurantje. Het was niets bijzonders, gewoon een typische zaak zoals we er al meerdere waren binnengegaan. Ik herinner me nog vaag de lekkere maar pittige Indiase smaken en het slordig gedresseerde bord, wat niet te min deed aan het mondgevoel. Na onze laatste slok van ons Indiaas bier, begon hier voor ons de hel. Bij het vragen van de rekening bleek dat ik mijn portefeuille op de hotelkamer was vergeten. Dat was een probleem, omdat de hele groep op mij rekende. Ik was namelijk de financieel verantwoordelijke voor de hele reis en mijn vrienden hadden hun geld ook niet mee.

We werden overmand door een gevoel van paniek en radeloosheid. Jean was de enige die een koel hoofd kon bewaren en stelde als onze atleet voor dat hij naar het hotel kon spurten om onze roepies te halen. Maar vanaf hij rechtstond ging de kok van het restaurant, die drie keer zo breed was dan ons alle vier samen, voor de deur gaan staan. De sfeer van het restaurantje sloeg om en de werknemers keken allemaal onze kant op.

In gebrekkig Engels liet de serveerster ons blijken dat we niet hoefden te betalen als we allemaal voor een uurtje de afwas zouden doen. Dat leek mij nog een beter idee dan betalen, want zo konden we die avond dubbel zo goed uitgaan, dacht ik. De serveerster liep voor en wij volgden, de kok als laatst. Al gauw kuierden we door een drukke, ietwat vuile keuken en passeerden we een lange gang met donkere muren die eindigde met enkele trappen die naar beneden liepen. Ik vermoedde dat we ons daar gingen moeten verkleden, maar eenmaal we door een zware, gietijzeren deur wandelden, werd die door de kok gesloten en ruilde ik mijn vermoeden met angst. Iedereen keek elkaar verbaasd aan en probeerden we te weten te komen wat er aan de hand was, maar we kregen geen antwoord. De kamer waar we ons bevonden zag eruit als een aangeklede kelder met hier en daar tafels, een tiental barkrukken, een toog en aan de muur een behang met bloemenprint. Helemaal vooraan het zaaltje was een soort van podium en er achter een gordijn. Iets later werden we benaderd door een brede, gespierde man die zijn Engels beter kon dan de serveerster. Hij verscheen van achter de coulissen en wandelen met een snelle pas. Vanaf hij zijn mond opende was het direct duidelijk dat we niet in een normale situatie terechtgekomen waren. 'YOU WILL DO WHAT I SAY, OR YOU WILL DIE!', riep zijn zware stem terwijl hij een pistool liet zien.

Hij leidde ons tussen de tafels, op het podium door het gordijn en daar was alweer een andere kamer. Hier bedekte een stoffig tapijt de vloer en in iedere hoek lagen kleren die eruitzagen alsof ze enkel op een podium konden worden benut. Zes vintage muurlampen met een roestige lampenkap verlichtten onze angstige gezichten.

‘YOU CAN ONLY LEAVE IF YOU CAN DANCE PERFECTLY’. Op een groot wit doek begon een videofragment te spelen van een traditionele dans, dat ongeveer 5 minuten duurde. Complexe bewegingen wisselden zich af met sierlijke passen en acrobatische stunts. Allemaal schoten we in de lach. Dit moet een grap zijn, dacht iedereen. Maar dan: een KNAL, gevolgd door schreeuwen van Anna. Ze viel op de grond en kronkelde zich van de pijn. Onder haar begon zich een plas bloed te vormen en toen pas zag ik een schotwond in haar rechterschouder. Allen waren we sprakeloos en Marie-José boog zich over Anna, maar toen de schutter zijn pistool ook op haar richtte, forceerde Jean haar van bij Anna vandaan. Wij zitten zwaar in de shit, dacht ik...
Wordt vervolgd!

Peace out
Sweet dreams,

Stevige linker
Ward Hardy
Onafhankelijke wasbeer

Kapoenen

Heyla lieve kapoentjes,

Deze keer is het aan mij om een tekstje te schrijven in de Ranke. Momenteel zit ik in het vakantiehuis van Michelle met andere leiding waar we samen studeren voor onze examens binnenkort ;)

Het is al een bewogen 1ste semester geweest in mijn studentenstadje Gent en natuurlijk ook in Poperinge. Naast de vele leuke en gezellige avondjes die ik al heb gepend in Gent met mijn vriendinnen heb ik natuurlijk ook al voor school moeten werken, maar natuurlijk niet evenveel als de aantal uren ontspanning haha. Sinds begin december is de kerstmarkt van Gent geopend en daar heb ik natuurlijk als één van de eerste studenten een kijkje genomen, het is zeker een aanrader om eens langs te gaan want het is ongelofelijk gezellig. Wel een beetje te druk ;/

Jullie zijn waarschijnlijk zeer nieuwsgierig naar wat ik eigenlijk allemaal studeer hé! Wel ik zal eens beginnen bij het begin, ik ben dit academiejahr zeer enthousiast begonnen met de opleiding Criminologie aan de UGent. Uiteindelijk heb ik toch beslist om in het 2de semester te starten met de opleiding Psychologie. Zo nu weten jullie een beetje hoe mijn leven eruitziet en nu zal ik eens overlopen wat wij al van jullie zijn te weten gekomen tijdens de activiteiten. Anna en Olga zijn altijd enthousiast en heel misschien soms wat té. :) ! Fons, Leon en Raoul die als een drieling aan elkaar hangen zijn ook altijd benieuwd naar wat we zullen spelen. Vorige week zaterdag hebben we ook gezien dat jullie allemaal heel goed kunnen dansen op kerstmuziek. Julien vergeet volgend jaar je kerstkaartje niet mee naar huis te nemen hé!

Daarnaast zijn er dit jaar nog heel wat andere evenementen geweest die spannend en leuk waren, zoals de kotentocht in Gent met alle leiding van de scouts, leidingsweekend in Zele en natuurlijk elke zaterdag om 14u een leuke activiteit beleven met jullie! Die leuke evenementen en activiteiten nemen veel tijd in beslag, maar dat is het absoluut waard want ik zou eerlijk gezegd niet zonder kunnen. Vanavond is er in de scoutslokalen een evenement van de Jins gepland om het einde van hun examens te vieren waar we zeker eens langs zullen gaan!

Zo dit was het alweer. Ik weet dat jullie meer willen weten over mijn leventje maar ik moet toch echt verder blokken!! Tot snel!!!!

Stevige linker

Hannah Versichele

Fluweel peperrode Ongedwongen Kraanvogel

Welpen

Hallo liefste en stoere welpen,

't Is de eerste keer dat ik een artikel schrijf voor de Ranke en ik ben daar eerlijk gezegd niet heel goed in, in teksten schrijven. Ik beloof dat ik mijn best zal doen!

Voor ik het vergeet: iedereen een fijne kerst en gelukkig nieuwjaar.

Ik geef dit jaar mijn eerste jaar leiding en dit is wel een uitdaging. Eerst wist ik niet of het te combineren viel met mijn werk. Maar gaandeweg ondervond ik dat het perfect lukt. Ik ben super blij dat ik toch de stap heb gezet!

Iedere zaterdag op mijn werk kijk er altijd heeeeeeeeel hard naar uit om voor jullie (ondeugende) kindjes te mogen leiding geven, jullie zijn altijd heel enthousiast, wat super leuk is!!

De leiding is nu super veel aan het studeren voor hun examen terwijl ik mij inde namiddag nu zal vervelen zonder jullie. Maar we verlangen om jullie allemaal te mogen terugzien in Februari.

Ik neem jullie vandaag eens mee naar een gewone dag op mijn werk. Vandaag wilden wij iets nieuws uitproberen voor dessert. Voor zij die het nog niet wisten, ik werk in een keuken als souschef, wat ik echt de max vind. Even verder over het dessert. We dachten aan een warm dessertje omdat het buiten nu zo koud wordt. Ik kwam meteen op appeltaart. Wie lust er dat nu niet???

Mijn vrije dagen zijn de dinsdag en de woensdag, dus dan kan ik altijd wel eens leuke dingen gaan doen, zoals gaan shoppen! Dit doe ik zeker elke maand één keer.

Op dit moment moet ik in mijn weekends heel veel tijd besteden in de rijschool. Ik hoop er de derde keer toch door te zijn voor mijn rijexamen!

Dan zijn we beginnen brainstormen over hoe we het zouden doen en zijn we tot conclusie gekomen om een tarte tatin te maken dat is een appeltaart omgekeerd mega cool toch!? Ik toon jullie even een foto.

Ik werk ook in een open keuken. Eerst wist ik niet of dit positief of negatief zou zijn, maar ik ondervond al snel dat ik dit eigenlijk wel leuk vond. De mensen die komen eten vertellen ons dan altijd eens dat het lekker was en dat hoor je natuurlijk wel graag, aangezien je altijd voor iedere klant je best wilt doen. Ze betalen natuurlijk om goed bediend te worden met lekker eten op hun bord.

Stevige linker
Amelie Hayaert
Oprechte beermarker

Jonggivers

Gegroet Jonggivers, jullie (favoriete) leiding Jasper hier.

Zoals jullie ondertussen wel al weten zit het jaar er bijna op. :(

We hebben dit scoutsjaar goed afgetrapt met een paar super leuke activiteiten. Zoals de Pietenolympiade waar we de opdracht kregen van de Sint om de nieuwe inpakpieten te rekruteren of het Stratego spel waar we in het bos moesten vechten voor de vlag zonder getikt te worden en die keer dat we de moord van Saint moesten oplossen waar het uiteindelijk Iwijn bleek te zijn die de tegenpartij wilde uitschakelen. Soit, te veel leuke momenten om op te noemen en er zullen er zeker nog volgen na deze koude kerstvakantie. Want hou jullie maar vast voor het nieuwe jaar vol leuke activiteiten plus een weekendje weg en vergeet het zomerkamp niet. Man, ik kan niet wachten om aan het nieuwe jaar te beginnen.

Daarom kan ik met veel trots zeggen dat ik blij ben om met jullie als groep mijn leidingcarrière te starten.

Natuurlijk ben ik naast jullie (favoriete) leiding ook nog student, wat wil zeggen dat ik nog vele uurtjes aan mijn bureau zal spenderen deze kerstvakantie voor ik terug met jullie leuke kan maken. Daarom zal ik jullie kort eens meenemen in een blokdag.

Ik sta meestal op om 7u30 en blijf dan liggen tot 8u30. Wacht, jullie dachten toch niet dat ik om 8u al achter mijn boeken zit? Nadat ik uit mijn bed rol neem ik een koude douche om wakker te worden en de dag fris te starten. Daarna zoek ik een outfit uit de kast die meestal bestaat deze uit een scouts t-shirt, een scoutshemd en een sportbroek met scouts kousen daaronder. Je weet nooit of er toevallig een scoutsactiviteit is.

Daarna maak ik mijn weg naar beneden om een lekker koffietje te drinken met mijn papa en de krant te lezen. Na mijn ontbijt steek ik ook mooi alles in de vaatwasser. Nu beginnen aan het echte werk! Als eerste op de planning staat Anatomie en Fysiologie. Wat zijn dat nu die rare termen? In dit vak kom ik meer te weten over het lichaam bijvoorbeeld waar welke spier ligt, wat deze doet en natuurlijke alle Latijnse namen van de botten niet vergeten. Na deze allemaal op te sommen en mijn kennis erover te testen begin ik aan Sportpsychologie. Hierin leer ik hoe ik als coach of trainer een sporter kan begrijpen in een bepaalde situatie en zo hem leren aansturen om betere prestaties te doen boeken. Na al de eindeloze powerpoints te hebben overlopen is het tijd voor een welverdiende pauze waarin ik eens ga gaan lopen of door Youtube scroll. Ondertussen is het eten klaar en kan ik rustig mijn voetjes onder tafel schuiven. Vergeet natuurlijk niet te bikken voor elke maaltijd gasten!

Na de middagpauze vliegen we er weer in met wat elektrotechniek en ICT

In deze 2 vakken moet ik schakelingen en schema's kunnen schetsen en programma's kunnen uitvoeren. Dit verloopt natuurlijk moeiteloos. ;)

Na zo een hele dag zwoegen en nadenken verlang ik maar naar 1 ding en dat is naar de kerstmarkt gaan met de leiding! En als beloning voor mezelf bestel ik een welverdiende cola.

Na wat schaatsen en oliebollen gegeten te hebben keer ik huiswaarts.

Thuis doe ik mijn schoenen af voor ik binnen kom, ga ik naar boven om mijn pyjama aan te doen en poets ik mijn tanden. Pas na al mijn taakjes gedaan te hebben kruip ik rustig in mijn bed om deze dag mooi af te sluiten.

Zo wat een avontuurlijke dag! Vinden jullie niet?

Ik kijk er alvast heel erg naar uit om jullie terug te zien na mijn examens!

Een fijne kerst en een gelukkig Nieuwjaar gewenst
Jullie (favoriete) leiding out

Stevige linker
Jasper Depuydt
Fluoriet turquoise olijk Goudkopleeuwaapje

Givers

Hallo, liefste givers!!!!

Hopelijk vonden jullie het eerste semester van dit scoutsjaar supertof. Ik kan namens heel jullie leidingsgroep zeggen dat wij het een geslaagd eerste deel van dit scoutsjaar vonden. Genoeg met de mooie praatjes. Hopelijk krijgen jullie deze Ranke editie voor de start van de activiteiten want op 1 februari gaan we met z'n allen op weekend!!! Het wordt een super weekend. Vele toffer dan een fuif die toevallig op dezelfde datum valt. Wie zou er nu zelfs twijfelen om mee te gaan op weekend?

Nu we aan de helft van het scoutsjaar zitten is het tijd om terug te blikken op de leukste activiteiten. Persoonlijk vond ik als lid het liftspel supercool. Met een paar zo snel mogelijk op een locatie geraken en de spanning die je kreeg als er eindelijk een auto stopt. Ook was het altijd grappig om met de chauffeur te praten over koetjes en kalfjes. Hopelijk vonden jullie het net zo leuk als ik en kunnen jullie het later zelf als leiding meemaken.

Een van de meest succesvolle activiteiten was zeker onze dropping. Jullie waren er bijna allemaal bij. De soep die Ward als professionele kok heeft gemaakt was superlekker en ook de croques hebben zeker gesmaakt. Jullie waren allemaal super braaf, behalve die flessen dan, maar heel de groep zal dit in het vervolg niet meer doen. Tenminste, dat denk ik toch. Al dat wandelen is zeker een goeie voorbereiding op 3-daagse op kamp. Als leiding is het ook mijn eerste keer dat ik deze mag organiseren en ik kijk er super hard naar uit.

Tot slot vond ik persoonlijk een hoogtepunt van het eerste semester de activiteit waar Marthe, Ward en ik ontvoerd zijn geweest door een paar gangsters. Ik weet niet meer goed waar deze schurken vandaan kwamen, maar ze spraken alleszins Russisch, denk ik. Dat terzijde, jullie hebben er alles aan gedaan om ons te bevrijden, waar we heel dankbaar voor zijn. Gelukkig waren de Russen heel vriendelijk en hebben ze ons wat verwend. Toen ze doorhadden dat jullie eraan kwamen vluchtten ze snel weg, omdat ze wisten dat een bende boze Givers niet te stoppen zou zijn.

Deze Ranke zal zeker veel later dan de feestdagen bij jullie toe komen maar toch wil ik jullie een fijne kerst en een gelukkig nieuwjaar toe wensen. Tot op het weekend!!!

Stevig linker

Arthur Pillart

Lindebloesem anker diepblauwe hechte kaketo

Jins

Helloow!!

We zijn ondertussen al halverwege het scoutsjaar, maar onze Jins hebben zeker niet stilgezeten! Het is een ijverige bende die zich niet laat kennen als het op bijklussen aankomt. Je kon ons de afgelopen maanden al spotten op verjaardagsfeesten – zo hielpen we op een kei-chique feest met een Venezuelaanse kokin en privéchauffeurs tot 6u 's morgens! – huwelijksfeesten, babyborrels, en evenementen van Stad Poperinge zoals Muziek in 't Park, de Piconfeesten in september, het theaterproject in de Toc-H straat en het Moorddiner in de Kring. We waren écht overal te zien!

Ook onze preiverkoop was een groot succes. Dikke merci aan iedereen die ons gesteund heeft door prei te kopen! In december openden we onze lokalen nog voor een knallende fuif na de examens van de middelbare scholieren. Wat een sfeer, en wat een volk!

Nu moeten wij, Iwijn en ik, helaas in blokmodus, dus voorlopig zijn er geen nieuwe activiteiten. Gelukkig konden we december nog afsluiten met een supergezellig kerstfeestje en Secret Santa. Echt een leuke afsluiter van een druk eerste semester!

Tijdens de kerstvakantie hebben de Jins niet stilgezeten, want de voorbereidingen voor onze fuif Jinetik: La Dolce Vita op 8 februari zijn volop bezig. Zoals de naam al verklapt, dompelen we jullie helemaal onder in Italiaanse sferen. Denk aan een zaal vol decoratie à la Italië: een toren van Pisa, Aperol Spritz in overvloed en pizza's om de honger te stillen. Givers die 16+ zijn: hier wil je echt wel bij zijn, dus zet het alvast in je agenda!

En alsof dat nog niet genoeg is, staat er in het derde trimester nog een hoogtepunt op de planning: Hopkoning, op 26 april. Meer info volgt, maar hou die datum ook al vrij!

Zo, ik ga nog wat verder blokken.
BYEEE,

Stevige linker
Luna Deroo
Hartstochtelijke schroefhoorngeit

PB-PP
BELGIE(N) · BELGIQUE

Erkenningsnummer
P708435

De Ranke
Driemaandelijks tijdschrift van Scouts & gid-
sen Vlaanderen
Groepen: Scouting
Poperinge
Afgiftekantoor Poperinge
16 mei 2024
63ste jaargang n°3 (262)
December, Januari, Februari
Verantwoordelijke uitgever en afzender:
Dries Crombez, Veurnestraat 77, 8970 Pope-
ringe
(057/ 30 16 43)